

Rauha on tullut!

Sodassa taistelleilla miehillä oli tapana 1950-60-luvuilla kokoontua yhteen siinä kylässä, jossa asuin lapsena. He kertoivat kokemuksiaan. Se oli varmaan eräänlaista vertaistukea käsitellä vaikeita asioita. Kiipesin joskus isän syliin kuuntelemaan miesten sotajuttuja. Paljon en niistä ymmärtänyt, mutta yksi tapaus on jäänyt lapsen mieleen.

Oli saatu kiinni rintamakarkuri. Kenttäoikeus oli kokoontunut ja tuominnut sotilaan teloitettavaksi. Kun tuomio piti panna täytäntöön ja teloitusjoukko jo järjestäytyi ampuakseen vangin, paikalle karautti hevosella lähetti, joka huusi: *On tullut rauha!* Hän heilutti kädessään olevaa paperia. Sotilas vapautettiin ja hän pääsi takaisin joukkueensa luo. Tämän kertomuksen jälkeen laskeutui miesten keskuuteen pyhä hiljaisuus, jonka lapsikin aisti.

Kertomus on kuva armosta. Maallisen oikeuden tuomitsema ihminen armahdetaan. Jerusalemissa kauan sitten eräs Barabbas oli vangittu kapinasta ja murhasta. Vankilassa ollessaan hänelle kuitenkin tuodaan viesti: sinut on vapautettu. Jukka Norvanto selittää Raamattu kannesta kanteen -ohjelmassaan, että Barabbas on suomennettuna *isän poika*. Isän pojat vaihtoivat paikkaa, kun Jeesus, Jumalan ja Ihmisen Poika, suostui kuolemaan viattomana. Näin Hänestä tuli kaikkien ihmisten tuomari, vieläpä sellainen, joka ymmärtää ihmisen heikkouksia.

Jeesuksen tuomioistuin on armoistuin syntinsä tunnistavalle ja tunnustavalle. Siksi Hän voi armahtaa minutkin – jos ei maallisen oikeuden – niin ainakin omatuntoni tuomitseman. Armon myötä tulee rauha Jumalan kanssa.

Heprealaiskirje 4:16 kehottaa: *Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme.*

-Sointu Ijäs